

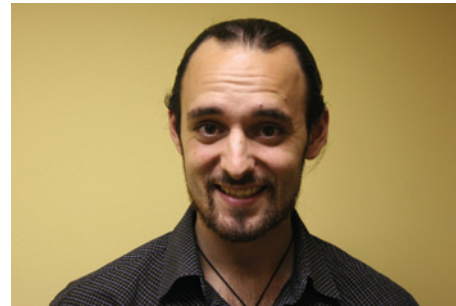

Festivalový zpravodaj

Co stihnout na FEMADu a v Poděbradech?

Připravili jsme pro vás pár záležitostí, které byste měli stihnout na FEMADu a v Poděbradech během své návštěvy. Přineste nám vlastnoručně zaškrtnanou tabulku nejdéle do nedělního poledne. Ten, kdo toho stihne nejvíce, bude sladce odměněn. A samozřejmě vám věříme, že si vše plníte poctivě.

- Projděte se naším lázeňským parkem. Pěkně od nádraží až k soše krále Jiřího. Taková kráska!
- Nebojte se, a zapojte se do diskuze v kruhu!
- Zaskočte si pustit Diorámu! 🎵 Poděbrady, Poděbrady 🎵 To je ta barevná věc – „věžička“, kterou jste měli, když jste procházeli parkem.
- Pochvalte Haniče Svobodové snídaně. Všichni je milujeme!
- Dojděte se napít Poděbradky přímo od pramene. Nejlepší je prý u kostela Povýšení sv. Kříže.
- Zabředněte do rozhovoru s Lálou Langrem. Nejlépe nějakého pěkně filozofického.
- Víte, že je v Poděbradech ostrov? A na ostrově hladící koutek? Dojděte si pohladit zvířátka.
- Obejměte Pavla Husu, až ho potkáte. Má to rád. A my ho máme rádi.
- 🎵 Každá holka z Polabí...🎵 Projděte se na půjčeném/svém/nechcemevásnabádat-kekrádeži kole.
- Krmení kachen je neskutečně uklidňující. Na nábřeží jich máme mnoho. Už na vás čekají.
- Dejte si panáka, pivo, víno, utopence, preclík v našem parádním bufetu!
- Nechte se přivítat od našeho školeného vítacího týmu v katakombách zámku.
- Zaposlouchejte se do líbivých tónů jazzového quarteta. Ve čtvrtek večer.
- Přitukněte si s Kubou Charvátém.
- Neprospěte ani jedno představení! Víme, že sedadla jsou pohodlná a v sále je teplo.
- Smějte se, až se budete za břicho popadat na improvizčním večeru.
- Řekněte svůj názor o představení po představení. Stačí si odchytnout nějakou slečnu redaktorku.
- Polibte ženu či muže. Na důkaz toho, že je máte vroucně rádi.
- Vypusťte „něco“ do kuloárů.
- Zplna hrdla si zazpívejte při zvuku kytar. Nebo kontrabasů, saxofonu, klavíru, kazu, melodiky...

6 otázek pro ředitele

V prvním čísle našeho zpravodaje nemůže chybět rozhovor se samotným ředitelem festivalu Jakubem Charvátém. Na co se nejvíce těší a jaké nastaly změny? Na to vše nám odpověděl.

Jak se těšíte na letošní ročník? Na co konkrétně nejvíce?

FEMAD je pro mě srdeční záležitost, takže se na něj těším už od loňského září. Nejvíce se těším na moment, který většinou přichází v pátek večer, kdy už vím, že všichni mají kde spát, mají co jíst, technické zázemí postačuje všem účinkujícím, program běží víceméně podle plánu a diváci vypadají spokojeně. Pak vím, že je vše v pořádku a uleví se mi a zbytek festivalu si vyloženě jen užívám. A samozřejmě se těším na všechny dobré přátele, bez kterých si už FEMAD neumím představit.

Jakou cestou se vůbec soubor může na FEMAD dostat?

Účinkující soubory vybíráme z řad těch, které v letošním roce uspěly na přehlídkách, ale neprobojovaly se až do hlavního programu Jiráskova Hronova. Záleží také na časových možnostech souborů a jejich chuti hrát u nás. Jediné jisté místo má vítěz moravskoslezského FEMADu.

Nastaly nějaké změny oproti loňskému roku?

Nejviditelnější změnou oproti loňsku je změna ve stravování. Po dvou letech se vracíme do znovuotevřené restaurace Netopýr. V menze zůstávají snídaně a sousední sál bude hostit Besedy v kruhu.

Kdo vám letos pomáhá s organizací celého festivalu a s jeho hladkým průběhem?

Na přípravě i průběhu FEMADu se podílí členové DS Jiří a zaměstnanci Městského kulturního centra. Ovšem celý festival proběhne jen díky přízni města Poděbrady a dalších sponzorů.

Kolik je protentokrát přihlášených seminaristů?

Čekáme jich čtyři desítky, což je podobný počet jako v loňském roce, ale osazenstvo se trochu vyměnilo. Přivítáme několik nováčků.

Co byste rád vzkázal účastníkům, kteří přijedou na festival poprvé?

Mějte oči otevřené a uši nastražené! Chodte na všechny besedy a do klubů a budete-li mít co říct, tak se nestyďte a mluve! Protože právě díky plejádě různých názorů je FEMAD jedinečný.

PROGRAM | Čtvrtek 12. září

15.30	Otevření akreditačního střediska festivalu
17.00 – 17.30	Vernisáž výstavy Malující herec Miloš Hlavica (FD)
17.30 – 19.30	Večeře (N)
17.45 – 18.00	Oficiální vítání souboru Triarius Česká Třebová (HŠ)
18.00 – 18.15	Úvodní setkání divácké poroty (FD)
18.15 – 18.45	Úvodní setkání účastníků klubů (M)
18.30 – 19.00	Úvodní setkání delegátů zúčastněných souborů (FD)
18.45 – 19.00	Úvodní setkání novinářské poroty (M)
19.00 – 19.30	Zahájení 42. divadelního festivalu FEMAD (DS)
19.30 – 20.50	Josef Topol: Kočka na kolejích v provedení DS Triarius Česká Třebová (SD)
20.55 – 21.45	Semináře divadelních klubů (U)
21.50 – 22.50	Beseda v kruhu – Josef Topol: Kočka na kolejích (M)
23.00	Koncert Spa Jazz Quartetu (FD)

M – Menza, II. nádvoří, FD – foyer divadla, HŠ – hradiň šatlava, MS – modrý salonek, SD – sál divadla, U – učebny
= Zámecký biograf, I. nádvoří; Klubovna DSJ, II. nádvoří; Menza, II. nádvoří

DS Jiří vás vítá na FEMADu! Někdo si možná říká, že tuhle fotku tam měli loni! Chyba! Tato fotka je úplně jiná. Pokud u sebe schováváte loňské čtvrtletní vydání Festivalového zpravodaje, můžete najít až 30 rozdílů.

Josef Jan Kopecký a Veronika Stasiowskiá (FEMAD, pátek 14. září 2012)

FEMAD 2012

Máme rádi pozitivní reakce na náš festival, a tak jsme si dovolili tady uveřejnit jednu, od Josefa Jana Kopeckého, který bezprostředně po FEMADu zveřejnil své pocity na sociální síti a my mu tímto děkujeme. Pojďte společně s námi zavzpomínat na loňský ročník.

Přestože se letos konal již 41. ročník této přehlídky, byl na něm TRIARIUS vůbec poprvé. Minule jsem psal na stránkách HROMADY o přehlídkách, co jsem je měl možnost poznat, nyní tedy mohu seznam rozšířit. A na FEMAD mohu pět jen chválu.

FEMAD jsme zahajovali, program startoval naším Uchem Jana a Lenky Procházkových.

Poděbrady jsem do té doby znal jako město, kam moje babička jezdila do lázní, jako město se zámekem, ve kterém jsem kdysi byl, a jako město, kde se na náměstí, když tudy projíždím, stavuju pro výborné oplatky do ruky. No a potom samozřejmě Poděbradka. A ty jejich mosty. To pro mě byly Poděbrady do FEMADu. Ale od něho, od něho pro mne jsou Poděbrady městem, kde se dělá skvělý festival, který je po všech stranách báječně zajištěn: prostorově, technicky, zázemím, lektory, semináři, seminaristy, pořadateli i publikem. Nechci nikomu „mazat med kolem huby“, ale fakt to byl velmi, velmi pozitivní zážitek.

Hned po příjezdu se nás ujali pořadatelé, vyřešili naše technické požadavky, pomohli nám vše nachystat. Fajn. Jevišťe navíc ideálních rozměrů, s velmi dobrým světelným parkem. A zvukem. Super.

A pak jsme hráli. To musí posoudit diváci, jak byli spokojeni, nebo co jim vadilo. My byli každopádně spokojeni.

A pak přišel seminář. Tedy seminář... Potom prostě přišel ten rozbor. V sálku v kruhu židle pro vedoucí seminářů přehlídky, pro seminaristy, pro publikum – a pro nás, samozřejmě. Uprostřed potom dvě židle: bílá a černá. Bílá pro „hodného muže“, který má za úkol představení pouze chválit, a černá pro „zlého muže“, který má úkol opačný. Ti diskusi, která byla skutečně diskusí, začali. A potom již moderátor pouze korigoval debatu mezi profiky, publikem, souborem, seminaristy, zástupci jiných souborů a veřejností.

inzerce

- ➔ Přemýšlíš, jak se dostat pryč z právě probíhajícího semináře?
- ➔ Máš chuť na vynikající zmrzlinu z cukrárny na náměstí?
- ➔ Co si třeba na chvíli schrupnout v lázeňském parku?

Již na sebe nemusíš trapně upozorňovat nemístnou prosbou o předčasný odchod, nech to na nás.

➔ Pod stolem tajně vyťukej SMS ve tvaru: **DOSTAN_ME_PRYC** (své jméno + místnost, kde jsi) a odešli na **732 216 908**.

Cena jedné SMS dle svého operátora, technicky zajišťuje firma FEMADsos.

No bylo to super. Jasně že ne pouze pozitivní, ale skvělé ve své upřímnosti, bezprostřednosti, spontaneitě, otevřenosti. Ano, skutečně skvělý zážitek. A když jsme navíc vyslechli velmi pozitivní slova od pana režiséra Jozefa Bednárika, byli jsme moc spokojení.

Vedle Ucha se v programu přehlídky objevily ještě: DS Břetislav Břeclav se hrou Martina McDonagha Mrzák Inishmaanský, Divadlo bez zákulisi Sokolov se hrou Davida Williamsona Urvi to!, DS Amadis Brno s představením Robina Hawdona Úžasná svatba, DS Nová generace při TJ Sokol Lázně Toušev s autorským projektem Filipa Müllera Postel aneb Život není pro děti, DS Karel Čapek Děčín s monodramatem Aliny Nelegy Cadaridu Amalia dýchá zhluboka aneb Internacionála, DS Kroměříž uvedl hru Yasminy Rezy Bůh masaku a DS Zmatkaři Dobronín odehrál Zlomátku Maria Gelardiho.

Byl jsem na celém FEMADu, byl jsem „zástupcem souboru“ a na závěr jsem tedy byl také jedním z těch, kdo hlasovali, kdo hodnotili. Zúčastnil jsem se všech představení, povídal si s novými přáteli, zkrátka žil jsem 4 dny divadlem. A bylo to, věřte, super!

No a jak to dopadlo? TRIARIUS si domů nakonec žádnou cenu neodvezl, zato Amadis Brno skoro všechny. A po právu. Skutečně jsem se na jejich představení královsky pobavil. Z mého pohledu za pozornost stálo také autorské představení Filipa Müllera, ne snad pro svůj obsah, ale především pro svou formu. Bylo to totiž představení experimentující, které se pokoušelo propojit tanec a činohru. Rozhodně pozoruhodný pokus. Dobrá byla ale vlastně všechna představení. Jak by to konečně na „salonu odmláčených“ mělo být.

... a pak mi to nedalo

Někdy se může stát, že původně plánovaný desetiminutový rozhovor se protáhne. Přihodilo se to i mně při loňském FEMADu. Jozef Bednárik se zapovídal. A celou dobu se krásně usmíval. Mrzelo mě, když náš rozhovor skončil. Nejsm určitě jediný, pro koho bylo setkání s tímto „věčně dobře naladěným panem režisérem“ zážitkem. S o to větším smutkem lze přijmout zprávu, že Jozef Bednárik už na FEMAD nikdy nepřijede. Ale on sám by zřejmě za smutnění nebyl rád. Připomeňme si tedy, jaký dojem měl ze své první účasti na festivalu v roce 1981 s divadlem „Z“ z rodné Zelenče i ze svého návratu po letech. „Byli jsme dost vyzdvihovaný soubor. Ale tady na FEMADu nás nejen chválili, ale současně k nám byli kritičtí. Říkal jsem si, že to je proto, abychom nezcypchli. A pozvání na festival jsem také z tohoto důvodu vždycky vítal. Byla to taková ta správná, potřebná jemná popíchnutí, která nás posunovala o kus dál. Snad i díky FEMADu naši herci dostali na všechno reálnější pohled. Když jsme pak zkoušeli, často říkali: Toto by nám na FEMADu neprošlo, nebo: Jožko, tohle nám na FEMADu vyťukali.“ Oživil jsem si to na včerejší besedě po představení Ucho, kdy se nepěly jen ódy, ale dostávalo tam prostor i kritičtější hodnocení. Nadchlo mě to, že jsem také diskutoval. Původně jsem si řekl, že si sednu někde na kraj a pak mi to nedalo. Vrátil jsem se do mládí, do doby, kdy jsem byl účastníkem.“

Monika Langrová

Proč vadí druhá šance, když čtyři šance jsou v pořádku?

V roce 2006 se v Poděbradech naposledy konala národní přehlídka činoherního divadla. Odebrání statutu festivalu nás zaskočilo, ale nakonec přišel šťastný nápad opět se vydat cestou kdysi vyhlášených Salónů odmítnutých. S odstupem času se ukazuje, že respektovanou přehlídku jde dělat i bez NIPOSu. Pravda, chvíli nám to trvalo, než jsme na to přišli. Ještě v roce 2010 jsme uspořádali volnou tribunu o směřování festivalu, kde nám Simona Bezoušková vstřícně nabídla, že přeče i z FEMADu můžeme doporučit vítězné představení na příští Jiráskův Hronov. V tom roce v Poděbradech uchvátila inscenace Raskolnikov DS Ty-Já-Tr Praha. Podle pokynů jsme zaslali dopis na NIPOS s doporučením Raskolnikova na Hronov 2011. Ale už měsíc na to Milan Strotzer v Amatérské scéně s despektem označil FEMAD jako přehlídku místního významu. Není se proto asi co divit, že doporučení zůstalo bez reakce. Teprve až na osobní dotaz mi paní Bezoušková sdělila, že programová rada námi doporučenou inscenaci nevybrala. Pokud si zrovna nevybavíte, jaký byl program JH v roce 2011, tak osvěžují paměť, že vedle početné série cvičení z dětské dramatiky tehdy v programu figurovaly třeba Lásky hry osudné v Prachatic v režii Jaromíra Hrušky, anebo Hochy Hýsly s férií Pražáci na vinařských steskách. Tehdy nám v Poděbradech došlo, že porota prolínající se s programovou radou přece nemůže uznat, že se zmyšlila a soubor, který už jednou nezařadila, znovu do programu nezařadí. Z programu JH jsou už delší čas rozpačiti i přímo v Hronově. O tom jsem si letos povídal s hronovskou starostkou Hanou Nedvědovou. Jsem moc rád, že jsme se shodli, že Hronov i Poděbrady mají společný zájem a není jediný důvod jít proti sobě. Stejně také vidíme fakt, že ten, kdo přispívá na přehlídku největším dílem (tedy v obou případech město), má mít právo výrazně mluvit do programu. Porozuměli jsme si i v tom, že je správné, aby JH zůstal celostátní druhovou přehlídkou, ale je k tomu třeba mít jasná pravidla a možná i nové lidi v porotách. Jistě je v silách NIPOSu procentuálně vyhodnotit, kolik amatérských souborů se věnuje klasickému hudebně dramatickému divadlu, kolik experimentu, kolik tanci, poezii, loutkám a podle toho početně strukturovat program, aby se

opravdu dal nazvat mezidruhovým setkáním těch nejlepších. Jenže tady mám jistý terminologický problém právě s pojmem divadelní druh. Přiznám se, že netuším, jaký estetický druh, či paradivadelní projev se skrývá například pod pojmem seniorské divadlo, nebo venkovské divadlo, kromě toho, že to divadlo hrají lidé z venkova, případně starší kolegové. Kladu si otázku, když vznikne celostátní přehlídka železničářů, armádních divadel a abych to odlehčil, třeba divadel, kde 50 % herců jsou leváci nebo plešatí, budou mít vítězové také právo na nominaci na mezidruhovou přehlídku? S tím totiž souvisí další drobné zauzlení. Kvalitní soubor starších herců nastuduje v malé obci pohádku, se kterou však neuspěje na krajské přehlídce činoherního divadla. Přihlásí se tedy s pohádkou na přehlídku divadla pro děti, kde rovněž neuspěje. Vyúžije třetí šanci a jde do soutěže venkovských divadelních souborů, ale ani tady se mu nedaří. Mají však ještě čtvrtou šanci, jak se dostat na Hronov a to přes seniorské divadlo. Tady zabodují a jsou nominováni na JH. Je to příklad čistě teoretický, ale možný. A v tom vidím zádrhel, protože běžný soubor z třicetitisícového města v tomto posvěceném systému nastuduje Moliéra, a když neuspěje na krajské přehlídce, jinou šanci předvést svou práci na postupové přehlídce už nemá. Když pomínu, že i v krajských porotách fungují rozdílná estetická kritéria, případně osobní sympatie a antipatie, tak díky tomu může pod postupovou čarou zůstat už v krajích řada velmi dobrých inscenací. Jen natávkou jsem v letošním roce z referencí porot vyčetl, že k takovým zřejmě patřil třeba Amadis Brno se Ženou v černém, kroměřížští s Vymítáním ďábla, pardubický Exil se Zdravotní procházkou, Divadelní klub mladých z České Lípy se Školou základ života, libický Vojan s Půldruhovou hodinou zpoždění nebo českobudějovický Tyl s komedií Když se zhasne. Před časem se nám podařilo ve spolupráci s Kroměříží vytvořit moravskoslezský FEMAD jako postupovou přehlídku na Poděbrady právě pro tyto v kraji odmítnuté soubory. Stále víc nám však schází český postupový FEMAD. Jsem přesvědčený, že FEMAD s jasným principem druhé šance je pro naše ochotnické divadlo nesmírně potřebný. Třeba i proto, aby na Jiráskově Hronově byla nejlepší představení z nejlepších. Nejen ta, která se líbí úzké skupině převážně stále stejných porotců a programových komponistů. I tak zbude dost divadelní kvality na poděbradský FEMAD!

Ladislav Langr

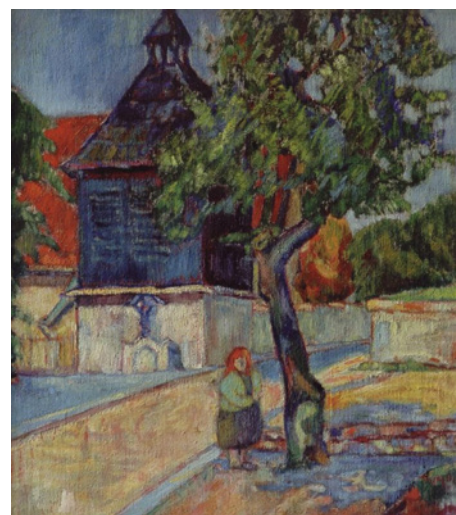
Malující herec Miloš Hlavica

„Moje malování, to je takový můj zvláštní deník. Co jsem zažil, viděl nebo co vzbudilo mou pozornost, to jsem se snažil namalovat nebo nakreslit. A proto jsou mé obrazy uhněteny jakoby každý z jiného těsta. Vždy čas od času jsem musel vzít štětec nebo tužku a své zážitky ‚setřást‘ na plátno či papír. Snad je z mých obrázků vidět, že můj život nebyla nuda a byl bych moc rád, kdybyste skrze ně poznali, co jsem vlastně zač. Já vám trochu napovím. Herec s paletou v ruce.“

Miloš Hlavica

Malá malířská vizitka M. H.

Na vztah Miloše Hlavici (nar. 1933 v Praze) k výtvarnému umění měl určitě vliv jeho otec – herec, který po odchodu od divadla začal malovat. K jeho příbuzným patří bratři Hlavicové ze Vsetína: malíř František a sochaři Emil a Rudolf. On sám prezentoval svou tvorbu na desítkách kolektivních a samostatných výstav v ČR i SR. V roce 1980 inicioval výstavu „Herci malují“. Společně s výtvarníky Umělecké besedy vystavoval na jubilejní výstavě k 140. výročí založení UB v roce 2003 v Praze. Je zastoupen v mnoha soukromých sbírkách v Čechách, na Slovensku a v zahraničí.

Festival pořádá Divadelní spolek Jiří Poděbrady za přispění:

Poděbrady
město našich srdcí

MINISTERSTVO
KULTURY

LOUJA
AUTO

KB

Král Jiří
výletní a restaurační loď
Poděbrady

AZ Elektrostav, a.s.

FEMAD – Festival mladého amatérského divadla

Program 42. ročníku festivalu FEMAD | 12. – 15. září 2013 v Divadle Na Kovárně v Poděbradech

Čtvrtek 12. září

17.00 Vernisáž výstavy „Malující herec Miloš Hlavica“

„Moje malování, to je takový můj zvláštní deník. Co jsem zažil, viděl nebo co vzbudilo mou pozornost, to jsem se snažil namalovat nebo nakreslit. A proto jsou mé obrazy uhněteny jakoby každý z jiného těsta. Vždy čas od času jsem musel zít štětec nebo tužku a své zážitky „setřást“ na plátno či papír. Snad je z mých obrázků vidět, že můj život nebyla nuda a byl bych moc rád, kdybyste skrze ně poznali, co jsem vlastně zač. Já vám trochu napovím. Herec s paletou v ruce.“ Miloš Hlavica

19.30 Josef Topol: KOČKA

NA KOLEJÍCH

v provedení DS Triarius Česká Třebová

Vpravdě lyrické drama.

Dialog milenců po několikaletém vztahu na jedné zapadlé železniční zastávce při večerním návratu z výletu. Letní noc, ona a on. Stačí jeden krok ve tmě a může zvířet láska. Stačí krok – a pohltní je úzkost. Eva alias Kočka má v úmyslu se za Věnu provdat. Mužský hrdina inscenace se ovšem k tak hlubokému závazku nemůže odhodlat. Na představení je neobvyklá úplná absence kulisy, a kdyby nebylo batohu, krabičky zápalek a několika tabletek, chyběly by i rekvizity.

Pátek 13. září

10.00 Ladislav Karda, Ondřej Zais: TELEVIZOR

v provedení Divadelního dua Toť Praha

Drama s prvky sci-fi. „Inscenace Divadelního souboru Duo Toť Ladislava Kardy a Ondřeje Zaise Televizor je o přátelství. To není nic zvláštního. Zvláštní je způsob, jak toto přátelství oba dva přes sami sebe – sebescénování – sdělují divákům. Vyplyvá to z obecné charakteristiky samotného souboru – ztvárňují sami sebe a zasadí se do situace. V případě Televizoru do situace, kterou vytvoří nejen současnost, ale také zprostředkovaná budoucnost.“ Z recenze Radvana Pácla, Divadelní Píkník, květen 2013

16.00 Jerome Klapka Jerome, František Zborník: TŘI MUŽI VE ČLUNU A PES

v provedení DK Jirásek Česká Lípa

Hra vychází ze skutečné události ze života J. K. Jerome. Jako dobrovolník sloužil během 1. světové války u sanity francouzské armády a otřesné zážitky té doby pohřbily jeho humoristický talent. A právě ten se v Jeromovi jeho dávní přítel Harris a George snaží oživit. Zprvu vzpomínkami na radost někdejší postpubertální cesty a posléze cestou novou. „Pes Monty“ ovšem zůstává svědkem toho, že nic zlého v našich životech nelze úplně vytěsnit a naopak že vždy je v nás místo pro radost a sílu novou.

20.40 Ken Kesey, Dale Wasserman: PŘELET NAD KUKAČČÍM HNÍZDEM

v provedení DS Tyl Slaná

Představení se odehrává v psychiatrické léčebně, jejíž všední běh naruší charismatický rebel McMurphy, který se prohlásil za psychopata, aby pobýtem v blázinci unikl těžké práci na vězeňské farmě. Pomalu se mu daří narušovat tvrdý řád plný trestů, který na oddělení dlouhá léta budovala vrchní sestra. Hrdý a svobodomyšlný McMurphy se ale podřizovat nehodlá a osudový střet mezi ním a vrchní sestrou se tak nevyhnutelně blíží. Hra je mohutným voláním po svobodě a po vzpouře proti jakékoli zvlí.

Sobota 14. září

10.00 Petr Shaffer: AMADEUS

v provedení Rádobydivadla Klapj

Amadeus není hra historická a nevypráví o Mozartovi. Autor Peter Shaffer nepsal rekonstrukci historické skutečnosti, ale výpověď o současném světě, o současném průměrném člověku dneška. A tím současným člověkem myslí především Salieriho. Ten je pro autora

studii zla, které se rodí z moci, fanatické ctižádosti, z morálky založené na mechanizmu odměněné ctnosti. A proto veškeré podobnosti s historickými postavami a ději začínají i končí pouze u Mozartovy hudby.

15.00 David Harrower: BLACKBIRD

v provedení Divadla (bez záruky) Praha

Dramatické setkání muže a ženy, které kdysi pojila velká láska a za kterou muž zaplatil několikaletým vězením. Co je spojuje dnes? Hra klade znepokojivé otázky. Může existovat skutečná láska mezi dospělým mužem a dívkou na pokraji ženství? Nic není takové, jaké by se na první pohled mohlo zdát... 15 let... 2 lidé... 1 příběh... Můžeme se někdy vymanit z pout minulosti?

19.30 Susan Hillová, Stephen Mallatratt: ŽENA V ČERNÉM

v provedení DS Amadis Brno

Jistý Arthur Kipps sepsal svůj životní příběh a rád by ho zveřejnil. Doufá totiž, že by se tak mohl osvobodit od „démonů“, kteří ho už léta pronásledují. Proto požádá o pomoc profesionálního herce, jenž pak v retrospektivním ději převezme jeho identitu. Vracíme se do doby, kdy Kipps jako mladý právník odjíždí do zapadlého kouta Anglie, aby vyřídil pozůstalost zesnulé klientky. Postupně odkrývá děsivé tajemství ponurého sídla uprostřed močálů, jemuž se obyvatelé sousedního městečka už odedávna vyhýbají.

Neděle 15. září

10.00 Roman Vencel: DOVOLENÁ PO ČESKU

v provedení DS Kroměříž

Hořko-sladká komedie o setkání dvou nevyrovnaných manželských párů. Říkáte si, co má asi společného profesorka psychologie, herec národního divadla, majitel e-shopu s plyšovými bacily a dívka živící se venčením psů? Jaké bude jejich společné soužití na jedné jachtě? Samozřejmě, zprvu ideální dovolenou ovšem překazí nečekaný nále v odpadkovém koši. Další nemilá překvapení na sebe nenechají dlouho čekat, a tak se zpočátku klidná a vzájemně soužití promění v jeden velký ring, ze kterého není úniku.

15.00 Slavnostní zakončení přehlídky a vyhlášení výsledků